

כנגד חמש נשים/מירב יודולביץ ידיעות אחרונות

חיטוט בפצעים קיים גם בהפקה "מלח מים", אולי בין המוצלחות שראיתי עד כה בפסטיבל. על הבמה חמש נשים, כל אחת מהן מקסימה בדרכה. הכל נראה נורמלי אבל אז פתאום פורצות ממעמקי הנשמה מילים, מחשבות מטרידות שלוקטו מילדות ממלאות את האוויר, לרוב כרצף אסוציאטיבי

מנשים צעירות, יפות, לא שונות מאחרות שראית ותראה עוד, הן הופכות מול עיניך לנפשות אבודות, לגופות שביריות שבהן חרוטים זיכרונות וכאבים. זו עבודה שנותנת מקום באופן שווה לתנועה ולטקסט. גם למוזיקה המקורית מאת נדב ויקינסקי שמבוצעת חי על הבמה, יש מקום לא נפקד והיא משדרת מעין גלים תת קרקעיים של הנפש הרוחשת. האם זה תיאטרון? לא בטוח. האם זה חשוב? גם לא. מדובר ביצירה בימתית מרתקת שכל האלמנטים שמרכיבים אותה שווים באיכותם וזה נדיר

"מלח מים". יצירה נדירה (צילום: אייל לנדסמן)

מידת האבסורד וההומור העצמי של כל אחת מהנשים השונות שעל הבמה, נותנים למתבונן מקום לזהות בהן את נקודות החולשה שלו ולגלות כלפיהן חמלה וסלחנות. זוהי עבודה מקסימה על פסיכוזות, נשיות, אופנה, על מעצורים שאדם שם לעצמו ועל הדברים השקופים שלא נהוג לדבר עליהם בפומבי. זו במידה שווה עבודה על הישרדות בעולם כאוטי מבלבל ועל הגוף שמחביא בתוכו את כל אלה עד שיום אחד זה מתפרץ בתנועות לא רצוניות, בנשימות לא סדורות, בהיאחזות במילים כמו "מלח מים" שאולי בכל זאת יגנו עלינו.

תיאטרון תנועה מסוגנן ומבריק על טהרת המין הנשי שנוגע בפסיכוזות ובפצעים אותן סוחבות הדמויות ובהם הן מחטטות שוב ושוב (מרב יודולביץ)

השופטים הדגישו כי ההחלטה למתן הפרס התקבלה פה אחד. במקביל הוענק להפקה גם פרס עבודת האנסמבל. "צוות היוצרות של ההצגה בנה שפה שמשלבת טקסט אסוציאטיבי היוצר תלכיד בימתי ומשמר תוך כך את האינדיבידואליות של כל אחת מהן."